

[Holdgaard.]

lig Udtalelse til Regering og Rigsdag — den første Gang, de henvendte sig til Offentligheden — fremsat Krav om Ekspropriation. Der stod i Resolutionen, at de krævede, at der kunde anvendes Ekspropriation ved Udlægning til Husmandslodder. Der er det mærkværdige, at det ikke var Socialdemokrater, som foreslog og vedtog denne Udtalelse; nej, det var Mænd som Lærer Waaben, Faarup, Kristoffer Kristensen, Gjedved, H. P. Nielsen, Trustrup, som det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen sikkert meget godt kender, Karl Hansen, Vinde, og Jørgen Nielsen, Viby. Disse fem Mænd var Bestyrelsen den Gang, og de forelagde en saadan Udtalelse, som blev enstemmigt vedtaget af Husmændene, og siden 1903 har Husmændene Gang paa Gang vedtaget og krævet dette.

Hvis man nu skulde tro paa alle de Udtalelser, som man hører her fra Venstres Side, saa er det noget grundlovsstridigt, vi dèr har søgt at begaa. Det kan vi selvfølgelig ikke indrømme. Der er maaske alligevel mere Grund for os til, naar vi ser rent sagligt paa det, at være forundret over Venstres Stilling og Forslag, og derfor tror jeg, som jeg sagde før, at man skal holde Maade med Begejstringen over sig selv, for der er sikkert ikke andre, der har den.

Det forekommer mig, at den Stilling, Partiet Venstre er kommet i her ved det Forslag, de har stillet, og de Udtalelser, de har fremsat, er den mest besynderlige Stilling, man nogen Sinde har set et politisk Parti være i. Ja, det er jo i og for sig ikke saa underligt, for Partiet skal jo søge at klare sig ved urigtige Paastande, f. Eks. som den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, der Sp. 1957—58 siger, at da vi gennemførte denne Brugsform i 1919, var det kun Meningen, at den skulde bruges overfor Lensjord, og han føjer til, at vi har hele Tiden været uenige om de Retsideer, som ligger i de Brugsformer.

Kendsgerningerne siger noget helt andet. Jeg behøver blot at henvise ærede Medlemmer af dette høje Ting til at læse Rigsdagstidende for 1918—19, Tillæg C. Sp. 2727. Dèr vil man finde, at Venstre den 18. September 1919 har stemt for Forslag om Indkøb af Jord, som gav Staten ubegrænset Ret til Indkøb af Jord til Udstykning udelukkende efter 4. Oktober-Loven, endda paa en saadan Maade, at der ingen Tidsbegrænsning er sat ind i det Lovforslag. Jeg beder Venstres ærede Medlemmer betænke dette, før de kommer med en saadan Udtalelse, at det var slet ikke Meningen den Gang,

at man skulde bruge denne Lov overfor andet end Lens- og Præstegaardsjord.

Den højtærede Landbrugsminister har i Gaar nævnt en hel Del Tilfælde, hvor man siden har stemt for det, men allerede den Gang var man klar over det, og derfor kan man ikke undskylde sig med, at det er nu, siden Lensjorden er sluppet op, at man indtager den Holdning. Allerede den Gang var vi enige om det. Derfor siger jeg: Sig det hellere rent ud: Vi er løbet fra vore Standpunkter over til de Konservative, for at gaa Kapitalens Ærinder.

Her maa jeg svare det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen, der spurgte mig om, hvad jeg mente med Udtrykket „Kapitalen under Bondemaske“ i en Tale, som jeg har holdt ved de sjællandske Husmandsforeningers Sendemandsmøde. „Aalborg Amtstidende“ ofrede to Spalter paa mig i Anledning af denne Tale og lægger noget ind i den, som jeg aldrig har nævnt med et Ord, naar den siger, at jeg maatte mene med dette, at Bønderne tog for meget for deres Jord. Det nævnte jeg ikke med et eneste Ord. Nej, det, jeg mente med dette, var, at ved 4. Oktober-Lovens Princip, det offentlige Førsteret, Førsteprioritetsret i Danmarks Jord, krydser vi Kapitalens Interesser. Det har jeg sagt, og det vil jeg vedblive at sige til danske Husmænd: Tag jer i Agt for dem, der gaar Kapitalens Ærinde, enten de kommer med ubedækkede Aasyn, eller de kommer under Bondemaske, enten det er det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen eller det ærede Medlem Hr. Pinstrup — det er mig ligegyldigt, der er for mig ingen Persons Anseelse. Nu haaber jeg, det ærede Medlem har forstaaet mig.

Naa, men der er vel alligevel godt Grundlag for at forstaa denne besynderlige Stilling, som Partiet er kommet i, eller det Standpunkt, de tager. For det er jo en besynderlig Stilling! Hvad er det, der foregaar? Hvordan er det, Partiet staar i det? Ja, de rejser ud i Landet ved Møder, de staar heroppe paa Talerstolen og retter de voldsomste Angreb mod Brugsformen af 1919, man er endda gaaet saa vidt fra Partiets Ordførers Side, at man hævder, det er Slavekaar, man giver disse Mennesker. Men samtidig stiller man Forslag om at fortsætte efter de samme Principper, hvorved man efter deres Mening fratager Husmændene Initiativ og Virkekraft. Hvis det ikke er demagogisk Politik i Renkultur, saa forstaaer jeg det ikke, og derfor var det, jeg sagde før: Jeg tror, man skal stemme Tonen en lille Smule ned.

Nu søger man at klare sig med Hensyn